

© Karen Opastellen

TENTOONSTELLING TOO HOT TO HANDLE!

***Too Hot to Handle!* is een expositie over de actuele stand van zaken in de keramiek. Deze discipline is hot en staat op dit moment sterk in de belangstelling en in diverse musea worden dan ook grote tentoonstellingen georganiseerd met keramiek in de hoofdrol. Het spectrum waarbinnen hedendaagse keramiek zich beweegt is in de laatste decennia enorm uitgebreid.**

Keramiek als discipline heeft zich losgemaakt van conventies en zich ontwikkeld tot een autonome kunstvorm, doordat er grenzen zijn verlegd in beeldende, inhoudelijke en technische zin. Precies dit willen we met deze expositie laten zien: niet alleen de grote diversiteit binnen de keramiek, maar ook het grensverleggende karakter ervan.

Aan **Dien Jorien Geertsma**, **Angelique Heffelaar**, **Frank Porcelijn** en **Sies Vrasdonk** (KCB-leden) en **Wil van Blokland**, **Nesrin During** en **Cecil Kemperink** (gasten van buiten het KCB) is gevraagd om nieuw werk te selecteren, werk dat op de een of andere manier een nieuwe stap is binnen het eigen oeuvre. Keramiek is in alle gevallen het startpunt. Resultaat is een expositie die ongewone en verrassende beelden oplevert, met keramische objecten die raakvlakken hebben met schilderkunst of gemaakt zijn in combinatie met andere media zoals audio, foto, video. Er zijn wandobjecten, installaties en er is werk van zeer groot formaat dat in China gemaakt is.

Een bijzondere video performance met beweeglijke kleisculpturen maakt deel uit van de expositie, waarbij het specifieke geluid van gebakken klei een hoofdrol speelt.

Te zien t/m 29 april – opening 18 maart 17:00.

KANTJUN

Het KCB begon 2018 goed, in feite zelfs meer dan goed, met de opening van de eerste tentoonstelling van het jaar: *De Salon van Nieuwe Leden*. Dit is de traditionele opening van het expositiejaar waar de nieuwe leden acte de présence geven, met ook nu weer een bijzonder fraaie expositie van hun werk. Het KCB is er dan ook trots op dat deze elf gerenommeerde kunstenaars lid geworden zijn.

Nadat zij voorgesteld waren en de tentoonstelling bezichtigd en becommentarieerd was, vond vervolgens de nieuwjaarsreceptie plaats. Jos en Ellen Min gaven een spetterend concert dat door de vele aanwezigen zeer gewaardeerd werd.

De drank vloeide, de bitterballen smaakten voortreffelijk, de stemming was bijzonder geanimeerd.

Alleen maar superlatieven? Jazeker, bij deze bijeenkomst was dat zonder meer het geval. Een veelbelovend begin dus van het nieuwe jaar. Maar het vervolg op de ALV van november moest nog komen.

Dat gebeurde op 26 januari, na de sociëteit waarin een geweldige presentatie van het werk van Geertrui van Herwijnen getiteld *Hemels Aardewerk* - een fotografisch beeldverhaal, muzikaal ondersteund door Bas Buissink en Michel Duijves.

Op de ALV-agenda stond, nogmaals, het kiezen van een nieuw bestuur. De beoogd penningmeester Evert Barendrecht gaf een overzicht van de financiën. Het bleek een doorwrocht stuk werk te zijn waaraan heel wat research voorafgegaan was en waarin vele uren waren gaan zitten en wat hij samen met de beoogd voorzitter Jos Min en diens vrouw Ellen had gemaakt. De kascommissie was blij met het resultaat en was het er geheel mee eens. Desondanks kon aan scheidend penningmeester Kees Mensch opnieuw geen decharge worden verleend wegens het ontbreken van opgevraagde stukken.

Al met al gaf deze avond aan de aanwezige leden en donateurs voldoende vertrouwen in de toekomst en het nieuwe bestuur werd gekozen. Dagelijks bestuur: Jos Min (voorzitter), Margreeth Ulm (secretaris), Evert Barendrecht (penningmeester). De overige bestuursleden, die statutair de kunstenaars vertegenwoordigen, zijn Ieke Spiekman, Hans Kleinsman, Jaap Borgers en Ton Voermans en donateur Ed Bausch. Tot slot werd de aftredende voorzitter Valentijn Langelaan bedankt voor zijn inzet gedurende de afgelopen twee jaar.

Natuurlijk werd er nog lang en gezellig nagepraat. De kop was eraf. Aan het nieuwe bestuur de taak om het KCB, destijds met veel idealisme door een groep gelijkgestemden opgericht met het doel *HET BEVORDEREN EN BESCHERMEN VAN DE KUNSTEN* (art. 2 statuten), verder te ontwikkelen. Denkbeelden kunnen gebundelde macht zijn. Waardigheid en neutraliteit zijn niet voldoende. Kleur bekennen gaat niet zonder strijd. Het moet mogelijk zijn het nieuwe te omarmen zonder het verworvene te ontkennen.

Redactie

18 MAART T/M 29 APRIL 2018

too hot to handle!

KUNSTENAARSCENTRUMBergen.NL

Angelique Heffelaar (Haarlem, 1954).
MO-Handvaardigheid in Amsterdam.

'Met keramiek begon ik op mijn 22e. De lessen bij keramist Hans de Jong zorgden ervoor dat ik mijn handen graag in de klei zette en ik zag in hem mijn eerste grote leermeester. De volgende leermeester was Ciro Abath (Aruba). Hij leerde mij om met veel lef groter te werken: keramiek monumentaal. Monique Hoogland, Krista van der Meijden en Ellen Spijkstra, allen keramist op Curaçao, stimuleerden mij om door te gaan. Zij brachten mij in contact met nieuwe mogelijkheden: zeefdruk op klei, reductieglazuren en raku. Exponeren deed ik heel af en toe, zowel op de Antillen als in Alkmaar en Bergen.

Mijn inspiratie vind ik met name aan het strand, de zee, waterdieren, bruisende golven. De spanning tussen kracht en kwetsbaarheid is de leidraad in het vinden van de vorm.

Tot voor kort was ik werkzaam aan het Horizon College in Alkmaar als docent pedagogische vakken en creatief werken met kinderen, dit naar de visie van Loris Malaguzzi.'

Golfslag 1

(angeliqueheffelaar.jouw-web.nl)

Sies Vrasdonk (Alkmaar, 1952).
Kaderopleiding Creatieve Vorming.

'Wat is er zo fantastisch aan klei? Klei voelt prettig aan. Als je er mee werkt, heeft het hetzelfde effect als met zand en water spelen. Je werkt met je handen, je kunt je er goed in uitdrukken. Je werkt met de elementen aarde, water, lucht, vuur. Het is een natuurlijk materiaal, is zacht en toch stevig.

In 2014 heb ik me al bezig gehouden met het verbeelden van de romantische verhalen uit de 60er jaren van drie vrouwen over hun eerste kus in het Droomlaantje in Bergen. Hier is toen het beeld *De Eerste Kus* uit ontstaan. Dit beeld is toen tentoongesteld op het dak van Kranenburgh tijdens de KCB tentoonstelling *Onzichtbaar Erfgoed*. Na werken als *Bevroren Jurk*, waarin de vormen van een vrouwenlichaam, achtergelaten in een kledingstuk, als keramisch beeld te zien waren, is nu mijn nieuwe serie te zien: *Schaduwbeelden van Godinnen* (als afgebeeld), zoals die zich hebben aangediend in mijn werk.'

Aldus Sies Vrasdonk, autonoom beeldend kunstenaar sinds 1980.

Schaduwbeelden van Godinnen

(siesvanhoornvrasdonk-keramiek.nl)

Nesrin During (1947).
Promoveerde in 1970 aan de Bosphorus Universiteit, Istanboel (Vergelijkende Literatuurwetenschap).
Als keramist is zij autodidact.

'Ik ben weliswaar geboren in Turkije, maar woon al meer dan veertig jaar in Nederland, op het mooie eiland Texel, waar ik een geweldige werkruimte heb die ik overigens deel met mijn echtgenoot Stefan, die meubelontwerper is. Mijn keramiek is organisch en abstract. Met ronde en scherpe lijnen die samenkomen, creëer ik stilte en tegelijkertijd beweging. Door de jaren heen heb ik in veel musea en galerieën geëxposeerd, niet alleen in Nederland, maar ook in Duitsland, België, Frankrijk, Zwitserland, Spanje en ook de USA. Behalve dat ik keramiek maak, doseer ik dat vak ook bij de Stichting Kunsteducatie Triade in Den Helder. Verder ben ik freelance schrijver voor keramiekbladen als *Neue Keramik* (D) en *Ceramic Review* (GB).'

Ursula Früh, voorzitter van de Swiss Ceramics Association zei in 2002 over haar: *'Avec la terre, elle va à l'essentiel, et elle l'exprime sans artifice.'* (during.nl)

In Between

Dien Jorien Geertsma (Haarlem, 1950).
Gerrit Rietveld Academie.

'Objecten met de titel *Full of Emptiness* (afgebeeld) zijn als tekeningen in de ruimte. Het overgangsgebied tussen de tweede en de derde dimensie fascineert mij. De open vormen, afgeleid van alledaagse ge-

bruiksvoorwerpen en daardoor een soort stilleven, zijn nauwelijks meer dan een contour, transparant en grafisch van karakter. Sommige vormen hebben een bijna menselijke expressie en door ze te combineren ontstaat interactie. Maar mijn drijfveer voor het maken is vooral de dynamiek die zich in de puur visuele wereld afspeelt: tussenruimten worden concreet, contour en volume wisselen elkaar af, gaan in elkaar op.

Mijn wandobjecten zijn, net als het ruimtelijke werk, afgeleid van de werkelijkheid. De onderwerpen zijn verwant aan cartoons of strips, zoals gestileerde tekstballonnen of dierenkoppen. Niet de contour, maar het volume en het oppervlak zijn het belangrijkste. Klei is een sensueel materiaal. Speciaal voor *Too Hot to Handle!* maakte ik werk met een bijzondere 'touch': ongenaakbaar stekelig, verleidelijk zacht, of poreus als bij een koraal. Het maakt ze, bijna, aaibaar.'

Full of Emptiness

(dinnz.nl)

Frank Porcelijn (Haarlem, 1947).
Rijksakademie van beeldende kunsten, Amsterdam.

'Mijn keuze voor het thema van de oud-testamentaire Toren van Babel heeft alles van doen met het menselijk streven naar ontwikkeling, vooruitgang en het verlangen om, waar mogelijk, grenzen te overschrijden. Het is deze persoonlijke interpretatie die ik in mijn kunst tot metafoor verhef. Dat doe ik ook met de mythische ladder die tot in de hemel reikt in het visioen van Jacob.

De symbolische betekenis die ik toeken aan zowel de onvoltooibare toren als de ladder die slechts in dromen oneindig lijkt is intuïtief, niet beredeneerd en daarmee op de eerste plaats emotioneel van aard.

Mijn interesse voor keramiek is beperkt tot het praktische gebruik van klei teneinde een sculptuur te kunnen maken waarbij ik het ontstaansproces van begin tot eind in eigen hand kan houden. Klei lijkt levend te zijn en een eigen wil te hebben. Dat levert een aangenaam soort spanning op tijdens het werk en doet mijn waardering voor het metier *keramiek* alleen maar toenemen.'

Ladderdans

(frankporcelijn.nl)

Wil van Blokland (Purmerend, 1954).
Amsterdamse Academie voor Beeldende Vorming.

Werkt nu 35 jaar met klei, soms in combinatie met een ander materiaal maar altijd monumentaal. Ze heeft naast haar vrije werk jarenlang in opdracht grote buitenbeelden gemaakt.

Sinds 8 jaar werkt ze twee maanden per jaar in dé porselein hoofdstad van de wereld: Jingdezhen in China. Hier voelt ze zich thuis, de cultuur en de knowhow in deze stad inspireren haar tot contemplatieve beelden. Eenvoud en abstractie zijn altijd belangrijke kenmerken in haar werk geweest. Zoals zij zelf zegt: 'Abstractie helpt mij deze complexe wereld te begrijpen.'

En dan gaat het haar vooral om het abstraheren van menselijke verhoudingen en innerlijke belevenissen, die haar fascineren sinds haar vroege jeugd. Deze fascinatie komt tot uiting in de opleidingen die ze volgde. Het begon met een studie Culturele Antropologie in 1972, gevolgd door twee lerarenopleidingen. Haar vrije werk wisselt ze af met projecten, zoals de *glimlachuitwisseling* in 2015, waarin 800 porseleinen glimlachen van medewerkers van twee hospita- len in Amsterdam zijn verwerkt.

(wilvanblokland.nl)

Cecil Kemperink (Almelo, 1963).
Kunstenaar en docent.

Al eens van bewegende keramiek gehoord? Het is het zielswerk van Cecil Kemperink, beeldend kunstenaar en ontdekker. Met aandacht en hartstocht maakt ze losse schakels van klei, die samen bewegende werken vormen. Cecil daagt je uit om je zintuigen te verruimen en te verrijken. Ze speelt met ritme, vorm, ruimte, energie en verandering. Maar ook met geluid: luister maar eens wat er gebeurt wanneer de ringen bewegen...

Het bewegen is een belangrijk onderdeel van de zeggingskracht van haar werk. Het laat zien hoe belangrijk verbindingen zijn en hoe elke beweging een gevolg heeft voor elke schakel. Elk onderdeel is essentieel en beïnvloedt het geheel. En vaak volgen heel andere wendingen dan je had verwacht. Cecils keramische werk heeft een verhaal te vertellen. Kijk, luister, voel - en laat je verwonderen.

Cecil exposeert regelmatig in binnen- en buitenland en heeft bij meerdere gelegenheden prijzen voor haar werk mogen ontvangen.

(cecilkemperink.nl)

SOCIËTEITSBERICHTEN

Elke laatste vrijdag van de maand (uitgezonderd juli en augustus) van vijf tot half acht soos in de foyer van Kranenburgh. Elkaar weer ontmoeten en genieten van de meegebrachte hapjes en met altijd als middelpunt een kunstenaar die een presentatie van zijn/haar werk geeft.

Het programma voor de komende maanden:

- 23 februari **Hans van Marwijk**, schilder. ...losgekomen van zijn leermeesters en is door de jaren heen vrijer en losser gaan werken.
- 30 maart **Marina van der Kooi**, beeldhouwer. Werkt, intuïtief, met wit cement en beton, experimenteert met...
- 27 april **Bastiaan Zuid**, schilder. ...en nodigt je uit om je eigen verhaal te vinden in zijn schilderij dat gevuld is met vele mogelijke verhalen.
- 25 mei **Gertjan Evenhuis**, beeldhouwer. ...grote beelden waarin de werkelijke waarden en thema's van ons bestaan tot uitdrukking komen...

ACTIVITEITEN LEDEN

(voor vermelding in deze rubriek: stuur je info aan de redactie)

- **Allard Kaai, Gea Karhof** 35 jaar Grafiekmanifestatie & Multiples, Galerie de Ploegh, Amersfoort, nog t/m 11 mrt
- **Liesbet Tol** expositie i/h kader Leeuwarden Culturele Hoofdstad 2018, Artemisia in Kunstzaken, Leeuwarden, nog tot 20 mrt
- **Ingeborg Oderwald** expositie Nederlandse Kring van Tekenaars, Rosa Spier Huis, Laren, nog t/m 8 apr
- **Allard Kaai** Hoornse Nieuwe, De Boterhal, Hoorn, 3 mrt – 15 apr
- **Marli Turion** Unwatched, Kunsttraject, Amsterdam, nog tot 30 mrt | Gummen, De Cacaofabriek, Helmond, 25 mrt – 13 mei
- **Nan Mulder, Gea Karhof** expositie in galerie Epreuve d'Artiste, Antwerpen (B), 11 – 25 mrt | expositie in galerie SIEAC, Tianjin (CHN), 18 mei – 17 jun
- **Marina van der Kooi** 100 jaar Nederlandse Beeldhouwkunst, Pulchri, Den Haag, 6 mei – 24 juni
- **Nan Mulder** Boundless (selected group exhibition PCANZ), Waikato Museum, Hamilton (NZ), 4 mei – 5 aug
- **Gertjan Evenhuis** 7. Schweizerische Triennale der Skulptur, Bad Ragaz (CH), 5 mei – 4 nov
- **Angeline Lips** deelname letterkundig project *Lân fan Taal*, Museum Tresoar, Leeuwarden, nog tot 31 dec | groepsexpositie *99+1 Vrije Kunst* in Nijmegen, Museum Het Valkhof, Nijmegen, 9 jun – 17 sep

De elf nieuwe leden voorgesteld door Valentijn Langelaan.

KCB•NU
is de NieuwsUitgave van
KunstenCentrumBergen
en verschijnt 6x per jaar

KunstenCentrumBergen
Hoflaan 26
1861 CR Bergen NH
E: info@kunstenaarscentrumbergen.nl
I: www.kunstenaarscentrumbergen.nl

SCHILDERSVERDRIET 72

Thuis, gewoon in de huiskamer, vond een klein maar verontrustend incident plaats.

Ik zat voor de TV, vroeg in de avond, het schemerde al. De TV staat bij mij op de grond.

Terwijl ik keek naar een of ander programma zag ik ergens onderaan in mijn gezichtsveld iets bewegen. Voor het beeldscherm langs kroop een salamander. Ik heb hem buiten gezet, terug in de natuur. We hebben nog een stukje om ons heen en zijn van haar bewoners wel wat gewend, maar salamanders in huis: nee. 'Onder het plaveisel het moeras', dacht ik lichtelijk verbijsterd. J.F.Th. van der Heijden gaf een van zijn romans deze titel mee. Ik zie er een rake definitie in van heel West-Nederland.

Ik zal op den duur mijn schilderijen nog eens boven moeten zetten, op de vliering van het atelier. Want het zal steeds hoger opborrelen, dat moeras, zolang het ijs van Antarctica blijft smelten en de zeespiegel blijft stijgen. Overstroming, watersnood, het zij zo. Het voert te ver om er nu al dramatisch over te doen.

Toch heb ik eens voor een aantal videobeelden gestaan, waarin een prop papier als drijvend voorwerp langzaam in het water wegzonk. Dat was alles, meer niet. Ik stond perplex! Waarom? Die video moet ik in Kassel hebben gezien, op een of andere Documenta. Kunst dus.

Ik denk dat die drijvende prop een link legde naar mijn kinderjaren. Wat ik samen met andere straatjongens allemaal in de Schinkelgracht heb zien voorbijrijden en waar we met steentjes naar hebben gegooid, de gekste dingen. Toen smet men nog van alles in het water. Als een bloemkool door de golfslag van een passerend schip was geraakt en een neus boven water stak, gilden we allemaal 'Ahhh, een lijk' en staakten het steentjes gooien.

In Documenta-catalogi heb ik gezocht en teruggevonden: *Im Fluss*, een video- en soundinstallatie voor 8 projectieschermen van Igor en Svetlana Kopystiansky (Documenta 11, 2002). Ik herinner me nu die donkere zaal, waar per projectiescherm die prop papier steeds een beetje dieper in het water verdween. Als een straatjongen heb ik er lang en geboeid naar staan kijken, geen steentjes gegooid. Het drong tenslotte tot me door dat ik hier op wonderlijke wijze schoonheid aan beleefde. Het kalmerend geluid van water, want dat was de sound die erbij hoorde, heeft vast een rol meegespeeld. Schoonheid maakt meer indruk op me dan spannend realisme. Dat ik intussen wat overgevoelig ben geworden voor vochtplekken op mijn schilderijen zal niemand meer verbazen.

Michiel Hertroys

Redactie: Margreeth Ulm,
Rinus van de Peppel
T: 072 5154 157
E-mail:
rinusvandepoppel@hetnet.nl

Tekening K. Cebee:
Karen Opstelten
Aforisme: Theo Olthuis
Vormgeving:
DieuwkeGroet.nl